

„Градске пијаци“ понудиле 1.200 нових радних места

„Градске пијаци“ омогућиле су прошле године отварање 1.222 нова радна места. Издата је 331 тезга за продају занатских и трговинских производа, а 49 радника запослено у издатим локалима. Истовремено отворена су 842 радна места за продају пољопривредних производа, који стижу са више од 2.130 хектара обрадивих површина.

Менаџмент предузећа оцењује да су остварени резултати подстрек за

Фото Д. Ђурковић

„Пијаци“ располажу са 8.163 тезге

развиј привреде Београда и шире, с обзиром на то да пијаци чувају статус веома важног канала дистрибуције за пољопривредне производе, као и за робу широке потрошње.

Предузеће „Градске пијаци“ управља са 32 пијаци и располаже са око 180.000 квадратних метара пијачног простора, од чега је 42.000 квадрата комерцијалног пословног простора под објектима, 8.163 тезге и 834 раскладне витрине. **Тањић**

Београд на сајму у Истанбулу

У последњих пет година око 140.000 Турака посетило је Београд, што показује да је тржиште Турске једно од најзначајнијих и најбрже растућих

Фото Д. Јевремовић

Од 28. до 31. јануара Туристичка организација Београда представиће туристичку понуду главног града у Истанбулу, на сајму туризма ЕМИТТ 2016. Посетиоцима сајма ТОВ ће предочити могућности за долазак и боравак у Београду, најпознатије атракције, урбану и културну понуду града, догађаје, гастрономију, као и туристичке програме који ће им бити на располагању у овој туристичкој сезони. Овом приликом биће представљена и нова брошура на турском језику под називом „96 сати у Београду“.

У првих 11 месеци прошле године 50.269 турских туриста је посетило Београд, што је са повећањем од 44 одсто убедљиво прво место на листи најбројнијих гостију у нашем граду. У последњих пет година око 140.000 Турака посетило је Београд, што показује да је тржиште Турске једно од најзначајнијих и најбрже растућих.

Великом интересовању турских туриста за Београд доприносе директни летови, како њихових, тако и наше националне авио-компаније, визни режим и сличности наших култура, историје и традиције. **М. Р. Б.**

Улица Срђана Алексића коначно обележена

Данас у 14 сати, у делу Улице др Ивана Рибара код броја 13 после три године чекања коначно ће бити постављена и улична плоча са именом хероја из Требиња

Срђан Алексић (1966–1993), који је убијен пре 23 године у Требињу када је бранио свог суграђанина муслимана од српских војника, добио је још у октобру 2013. улицу у Београду. Данас у 14 сати, три године касније, у Улици др Ивана Рибара код броја 13, чији је део званично преименован, коначно ће бити постављена и улична плоча са именом овог хероја. После Панчева и Новог Сада, тако ће Срђан Алексић, симбол отпора мржњи и национализму, добити признање и у главном граду Србије.

Зашто је престоница чекала толико времена да обележи новобеоградску улицу његовим именом?

– Ни сам нисам знао да Улица Срђана Алексића није ваљано означена. На то ми је пре месец дана указао суграђанин који је на адресу Скупштине града упутио писмо у којем је истакао да у тој улици нема табле. Зато смо се брзо организовали, све да би плоча била постављена баш 27. јануара, на годишњицу смрти Срђана Алексића – објаснио је Горан Весић, градски менаџер.

Улица Срђана Алексића налази се у делу Новог Београда, од Улице др

Ивана Рибара до раскрснице са Грчком улицом на Бежанијској коси. Одлуку о преименовању дела Ивана Рибара одборници Скупштине града усвојили су на седници још 15. октобра 2013, а петицију којом се тражило да и Београд ода почаст овом храбром Требињцу покренула је Сузана Милосављевић Илијић.

Срђан Алексић, глумац аматер и јуниорски пливачки првак, животом је одбранио Алена Главовића, Требињца кога су четворица српских војника на улици малтретирала због његове националности. Када је Срђан стао у његову заштиту, насилници су га брутално

претукли да је пао у кому и неколико дана касније, 27. јануара 1993, подлегао повредама. Умро је са 26 година, а његове убице осуђене су на 28 месеци затвора и данас су слободни људи.

Осим Београда, у Србији још само Нови Сад и Панчево у јавном простору чувају сећање на подвиг овог храброг Требињца. Његово име су већ понеле улице или пролази у градовима Босне.

Бивши председник Србије Борис Тадић одликовао га је постхумно 2012. године Златном медаљом „Милош Обилић“ за испољену храброст и дело личног херојства. **М. Р. Б.**

Медаље за памет, али новца и помоћи ниоткуда

У Математичкој гимназији не сумњају у добру намеру града, али надлежни се нису најбоље снашли, каже директор Срђан Огњановић. – Школа има великих проблема око набављања новца за учествовање ученика на међународним и државним првенствима

Математичка гимназија ниједног тренутка није покушала да затеже иначе добре односе са градом јер у школи од посебног националног значаја не сумњају у добру намеру позива, ни опозива, олимпијцима да изађу на чувени балкон Старог двора. Истини за вољу, надлежни из града у тој ситуацији нису се најбоље снашли, отуда ујдурма на коју треба ставити тачку – утисак је Срђана Огњановића, директора Математичке гимназије, после јучерашњег састанка са градоначелником Синишом Малим, градским менаџером Гораном Весићем и заменицом председника Скупштине града Андреом Радуловић.

– Градоначелник је рекао да ће најуспешније љаке позвати у току „Дана Београда“, један дан посветиће талентованој деци, награђиваној на репрезентативним надметањима, међу којима ће бити више од 20 ученика Математичке гимназије. Град ће нам бити велика подршка у организацији прославе јубилеја, 50 година од оснивања школе. Помоћи ће нам да 19. септембра уприличимо свечану академију у Народном позоришту – као најважније издвојио је Огњановић.

Чиница је да ваљана прилика да се блистави умови Математичке гимназије појаве на чувеном дворском балкону није искоришћена. Али ова школа има много озбиљнијих проблема од уплитања у врзино коло града оплетено добрим намерама.

Медаљама гимназијалаца обдарених за математику, физику, информатику и астрономију дичи се домовина. Њихова признања међу кључним су аргументима одбране ваљаности

Срђан Огњановић на састанку са Синишом Малим, Гораном Весићем и Андреом Радуловић

овдашњег просветног система. А да нема додатора и спонзора не би било ни говора о учествовању ученика Математичке гимназије на међународним надметањима. Слично је и са државним првенствима, тврде гимназијалци.

Ако на државно такмичење из физике у рецимо Нови Пазар, Суботицу или Лесковац иде више од 100 деце из Математичке, са њима морају да иду најмање четири професора и то у два аутобуса, да тамо ноће и бораве док се не уруче награде. Такав пут и боравак коштају око 7.000 евра, које школа нема.

А како су надметања углавном организована дочарава Никола Самарџић, матурант Математичке гимназије: – Права слика је прошлогдишње државно такмичење из математике у Зајечару. Сви смо се вратили кисели, па и они који су победили. На додели награда, мислим „печатираних летака“ јер нисмо добили ни дипломе, апсолутно никог није било, ни из општине, ни из ресорног министарства, Друштва математичара, чак ни председник такмичарске комисије

није био ту. Наш професор нам је поделио неке као фотокопије о освојеним местима.

Чак ни школа од посебног националног значаја у Србији није спремна да адекватно подржи децу која би, овећана медаљама са међународних научних олимпијада, да студирају и знање наградиле у иностранству, указује Јана Вранеш, матуранткиња Математичке гимназије.

– У Америци и Енглеској имају саветнике којима је посао да помогну љацима да припреме пријаве за факултет, попуне формуларе, прибаве писане препоруке професора, напишу мотивациона писма, али и да усмере будуће студенте, да им помогну у одабору школе, конкретне смера, у суштини будућег позива. Код нас у школи не постоји особа која је задужена за то, а ми се са вршњацима из целог света такмичимо за упис на престижне универзитете. На пример на формулару је питање: „Колико је теби организација помогла у пријави?“ Ниједна. Помогли су ми професори и директор школе, као и многима који су пре мене из ових клупа

стигли на Кембриџ, Оксфорд, МИТ... Све радимо сами, проживљавамо огроман стрес, а не бисмо да имамо на располагању бар једног саветника у целој држави – напомиње Вранеш.

Тренутно највећа брига ученика који у Математичкој гимназији завршавају осми разред јесу новине у организацији пријемног испита за упис у ову школу и математичка одељења широм Србије (Сента, Нови Сад, Ваљево, Ниш, Краљево и Крагујевац).

► Градоначелник је обећао да ће најуспешније љаке позвати у току „Дана Београда“, један дан посветиће талентованој деци награђиваној на репрезентативним надметањима, међу којима ће бити више од 20 ученика Математичке гимназије

Фото Беоинфо

– Прошле године уведено је да сви раде пријемни у исто време и да се прави јединствена ранг-листа, што је изводљиво, али је бесмислено. Примера ради, у Нишу, Београду и Сенти нису исти услови на пријемном, у смислу да ми имамо на стотине кандидата, они по 15, а јасно је да се у великој конкуренцији заиста само најбољи изборе за место у школи од националног значаја. Још већи проблем је што по новом систему деца чекају резултате готово месец дана. А раније су већ сутрадан после пријемног знали колико су бодова освојили и да ли су стекли услов буду уписани. У случају да немају шансе да буду примљени у Математичку, имали су времена да одаберу другу школу коју би касније уписали као прву жељу на листи жеља, новим системом им је то онемогућено. Зашто мењати систем који је функционисао савршено, без иједне примедбе, није јасно ни нама, а камоли љацима и родитељима – појашњава Срђан Огњановић.

М. Симић Миладиновић